

Spørgsmål fra Folketingets Europaudvalg af 8. januar 2008

16. januar 2008

Vedrørende B4 Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter

Spørgsmål 1:

”Ministeren bedes fremsende et notat, der redegør for de rabatter, som nogle EU-lande gennem tiden har opnået på deres bidrag til EU's budget samt den historiske baggrund for disse rabatorordninger. Notatet bedes ligeledes klargøre, hvilke medlemslande som betaler en større andel til EU's budget som konsekvens af rabatorordningerne.”

Svar:

Ved rabatorordninger forstås ordninger, der specifikt er møntet på at mindske bestemte landes bidrag til finansiering af EU's budget. Der ses således bort fra fordele og ulemper for lande ved omlægninger af EU's finansieringssystem som gælder for alle medlemslande.

I 1984 fik UK en rabat ved den såkaldte Fontainebleau-aftale. Aftalen fastslog et generelt princip om, at der kan foretages korrektion til fordel for enhver medlemsstat, som bærer en for stor byrde i forhold til sin relative velstand.¹ Rabatten blev indført under henvisning til UK's lave ”returprocent” fra EU's landbrugspolitik. Landbrugsudgifterne udgjorde på det tidspunkt omkring 70 pct. af EU's budget. Samtidig var UK et af de relativt fattige lande i EU.

Rabatorordninger har været et tema ved alle efterfølgende forhandlinger om EU's flerårige budgetrammer. UK-rabatten er bevaret med enkelte korrektioner og modifikationer. Ved Det Europæiske Råds aftale i december 2005 om budgetrammerne for 2007-2013 blev yderligere fire lande, Tyskland, Holland, Sverige og Østrig, tildelt rabatter. En oversigt over rabatorordninger og deres finansiering gennem tiden fremgår af tabel 1 nedenfor.

---

¹ Ordlyden af den centrale del af Fontainebleau-aftalen er følgende: ”Expenditure policy is ultimately the essential means of resolving the question of budgetary imbalances. However, it has been decided that any Member State sustaining a budgetary burden which is excessive in relation to its relative prosperity may benefit from a correction at the appropriate time. The basis of the correction is the gap between the share of VAT payments and the share of expenditure allocated in accordance with the present criteria”.

Tabel 1. Oversigt over rabatordninger

Periode	Rabat	Finansiering
1985-1993	UK får en rabat svarende til 66% af deres nettounderskud i forhold til EU.	Alle lande bidrager forholdsmæssigt ² undtagen UK selv.
1994-1999	UK bevarer en rabat svarende til 66% af deres nettounderskud i forhold til EU, men med en teknisk korrektion, der tager højde for BNI-indtægtens indførelse.	Tyskland får 33% rabat på finansieringen af UK-rabatten. Derudover bidrager alle lande forholdsmæssigt undtagen UK selv.
2000-2006	UK bevarer en rabat svarende til 66% af deres nettounderskud i forhold til EU, men med en mindre korrektion som følge af EU's udvidelse.	Tyskland, Sverige, Holland og Østrig får 75% rabat på finansieringen af UK's rabat. Øvrige lande bidrager forholdsmæssigt undtagen UK selv.
2007 (ingen slutdato)	– UK bevarer en rabat svarende til 66% af deres nettounderskud i forhold til EU, men med en reel udvidelseskorrektion, der betyder, at bevillinger der tilgår de nye medlemslande (eksklusiv landbrugsudgifter) ikke medregnes i UK's nettounderskud. Korrektionen er fuldt indfaset fra 2011.	Tyskland, Sverige, Holland og Østrig har fortsat 75% rabat på finansieringen af UK's rabat. Øvrige lande bidrager forholdsmæssigt undtagen UK selv.
2007-2013	Sverige og Nederlandene får reduceret deres momsbidragssats fra den generelle sats på 0,3% til 0,1%, mens Tyskland og Østrig tilsvarende får reduceres deres momsbidragssats til hhv. 0,15% og 0,225%.	Alle lande bidrager forholdsmæssigt, men UK bliver kompenseret fordi UK-rabatten automatisk stiger.
2007-2013	Sverige og Nederlandene får reduceret deres BNI-bidrag med hhv. 150 mio. euro og 605 mio. euro pr. år.	Alle lande bidrager forholdsmæssigt.

Indførelsen af nye midlertidige rabatordninger ved aftalen om de finansielle perspektiver for 2007-13 til Tyskland, Sverige, Nederlandene og Østrig skete med henvisning til Fontainebleau-aftalen fra 1984. Politisk var rabatterne primært knyttet op på, at disse lande har dårligere nettostillinger³ end andre tilsvarende velstillede lande.

Begrundelsen for at bevare UK-rabatten ved aftalen om EU's budgetrammer for 2007-2013 var ligeledes knyttet op på UK's nettoposition, som ville være den dårligste i EU, hvis man fjernede deres rabatordning. UK-rabatten er dog modificeret som opfølgning på EU's udvidelse i 2004 for at sikre, at UK-rabatten ikke stiger som følge af at de nye medlemslandes tiltræden.

En nærmere beskrivelse af korrektionen af UK-rabatten samt en beregning af rabatternes størrelse i 2007-2013 fremgår af den uddybende beskrivelse i forslag til folketingsbeslutning om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

² Finansieringen fordeles på de øvrige lande svarende til, at der var tale om øgede udgifter. Frem til 1988 var den marginale finansieringskilde momsindtægten og efterfølgende har den marginale indtægtskilde været BNI-indtægten.

³ Nettostillinger er et beregnet forhold mellem de konkrete pengestrømme fra det enkelte land til EU (bort set fra told og landbrugsafgifter som følger direkte af anden EU-lovgivning) og pengestrømmene tilbage til virksomheder, enkeltpersoner og myndigheder i det enkelte land. Der ses helt bort fra afledte resultater og effekter af midlernes anvendelse. Beregninger af nettostillinger fremgår af Kommissionens finansrapport for 2006.

